

Ecology of the After Life

Artiști: Matei Bejenaru, Ioana Cîrlig, Aurora Király, Iosif Király, Delia Popa

Vernisaj: 9 Mai 2024, 19:00

Curatoare: Rafaela Bîrlădeanu

Prelegere 9 Mai, 19:00, O discuție despre fotografie cu curatorul William Ewing și artistul Iosif Király

Nu știi ce este "natura umană". Poate că a lăsa prezentări ale lucrurilor pe care le distrugem face parte din natura umană. – Ursula K. Le Guin, The Word for World Is Forest

Galeria Anca Poterașu prezintă *Ecology of the After Life*, o expoziție care se concentrează în jurul unor întrebări recurente și obsesive despre existența umană, știință, rezistența naturii și ecurile acțiunilor noastre.

Expoziția servește ca o metaforă pentru regenerarea vieții în ansamblul ei, explorând nu doar existența umană, ci și conexiunile complicate dintre organisme care susțin viața pe Pământ. De la peisajele Aurorei Király la reflecțiile introspective ale Deliei Popa, la confuzia dintre realitate și fantezie ale artistului Iosif Király la documentarea minelor de cărbune din seria de fotografii ale Ioanei Cîrlig și la cronicile lui Matei Bejenaru despre spații uitate, *Ecology of the After Life* contemplă interconectarea ființelor vii.

Cea mai recentă serie de fotografii ale Aurorei Király surprind peisaje eterice în care timpul pare să se oprească. Artista ne transportă în locuri în care limitele dintre umanitate și natură sunt estompate, invitându-ne să contemplăm rolul nostru în marea tapiserie a vieții. Fotografiile sale servesc drept *memento* al capacității remarcabile a naturii de a se adapta și de a prospera în fața provocărilor de mediu. În aceste scene liniștite, suntem martorii frumuseții atemporale a Pământului și a rețelei complexe de viață care îl susține.

Lucrarea video a Deliei Popa, *Letters to a Young Gardener*, inițiază o conversație care evidențiază legătura noastră profundă cu natura. Prin activitățile sale în grădina care au aparținut bunicilor săi și prin povestirea unor evenimente din viața sa, artista evidențiază rolul vindecător al naturii. Ea îi provoacă pe spectatori să reflecteze asupra straturilor complicate ale existenței și asupra impactului de durată al acțiunilor noastre.

Fotografiile lui Iosif Király complică granița dintre realitate și fantezie, invitându-i pe spectatori să mediteze asupra fluidității percepției și separării fine dintre trecut, prezent și viitor, în timp ce reprezentarea vizuală ne provoacă să ne reconsiderăm înțelegerea timpului și a spațiului.

Portretele minerilor surprinse de Ioana Cîrlig, de la mina de cărbune Petrila din România pun în lumină impactul uman asupra mediului. Fiind una dintre ultimele mine în funcțiune din România, procesul de închidere a activităților de la Petrila nu înseamnă doar pierderea locurilor de muncă, ci și sfârșitul unei perioade. Închiderea minei de cărbune Petrila servește drept avertisment dur cu privire la consecințele dependenței de resursele neregenerabile. Ea subliniază imperativul tranziției către surse de energie mai puțin poluante. Prin intermediul acestei serii de fotografii, suntem martorii costului uman al industrializării și a necesității unor

alternative durabile. Minele de cărbune, cu structurile lor impunătoare și rețelele subterane vaste, simbolizează căutarea neobosită a umanității de resurse cu orice preț. Cu toate acestea, în urma închiderii minei, ceea ce rămân sunt cicatrici în peisaj și comunități lăsate să se lupte cu incertitudinea economică și degradarea mediului.

Lucrarea lui Matei Bejenaru, din seria de fotografii, *Between Two Worlds*, este un memento emoționant al efemerității inerente efortului uman. Cu un ochi ager pentru frumusețea melancolică a spațiilor abandonate, cândva dedicate explorării științifice, artistul ne îndeamnă să reflectăm asupra realizărilor noastre temporare și a moștenirii pe care o lăsăm în urmă. În lucrările sale, Matei surprinde mai mult decât degradarea fizică a acestor locuri; el captează esența a ceea ce au reprezentat cândva. Prin această narațiune vizuală atentă, el ne invită să luăm în considerare trecerea inevitabilă a timpului.

Artiștii pun în discuție complexitatea lumii noastre, analizând interacțiunea dintre umanitate, mediul înconjurător, știință și forțele care ne modelează destinul colectiv. *Ecology of the After Life* invită privitorul să mediteze asupra ciclicității vieții, asupra multiplelor forme pe care le poate lua lumea naturală și asupra rolului nostru în modelarea atmosferei din jurul nostru.

Expoziția se va deschide cu un dialog între curatorul William Ewing și artistul Iosif Király.

Matei Bejenaru este un artist vizual care trăiește și lucrează în Iași, unde predă fotografie și artă video la Universitatea de Arte "George Enescu". În proiectele sale, prin intermediul fotografiei, video, performance-ului și instalațiilor inter-media, analizează modul în care s-au schimbat în ultimele două decenii modalitățile de producție economică, cunoștințele tehnologice, mentalitățile și stilurile de viață în țările post-comuniste. Imigrația muncitorilor români către Occident a fost analizată în proiectele sale artistice *Travel Guide* și *Maersk Dubai*, selectate pentru diverse expoziții internaționale, precum cele de la Tate Modern, Level 2 Gallery din Londra în 2007, Bienala de la Taipei în 2008. Proiectul său experimental de muzică corală, început în 2010, *Songs for a Better Future*, a fost prezentat la The Drawing Room și Tate Modern din Londra, Western Front la Vancouver, Kuenstlerhaus Buchsenausen Innsbruck, Laakteater Haga. Cel mai recent episod al acestui proiect, *Ode of the Matter*, a fost expus la Muzeul Național de Artă Contemporană din București și la Bienala Art Encounters din Timișoara.

Ioana Cîrlig este fotograf documentarist freelancer stabilit în București. A studiat cinematografie și a lucrat ca fotojurnalistă timp de câțiva ani înainte de a se dedica în totalitate proiectelor personale pe termen lung. Activitatea ei se concentrează pe relația dintre oameni și mediul înconjurător din orașele mici și zonele rurale din România. În 2012, a demarat împreună cu fotograful Marin Raica proiectul Post-Industrial Stories, o explorare vizuală a comunităților miniere din România în perioada dezindustrializării. Acest proiect a obținut recunoaștere internațională, fiind premiat la festivalul Circulations (Paris) în 2019, Lensculture Exposure Award (locul 2 în 2014), Fotofilmic (2015, expoziție itinerantă), Kuala Lumpur Photo Awards (2015), și a fost finalist la Inge Morath Awards (2013). Fotografiiile au fost expuse în mai multe țări și orașe importante, inclusiv la Bienala de Arhitectură din Veneția (2014), Photo London (2015), și La Quatrieme Image din Paris (2017), printre altele. Albumul de fotografie Post-Industrial Stories a fost lansat în 2015, iar proiectul a fost publicat în diverse reviste și publicații, inclusiv Der Spiegel, The Guardian, și Internazionale Magazine. În 2016, împreună cu alți fotografi, a co-fondat Centrul de Fotografie Documentară, o asociație dedicată proiectelor independente de fotografie documentară din România și Republica Moldova. Aici a contribuit la dezvoltarea a numeroase proiecte și a sprijinit producția de peste 20 de proiecte documentare noi și publicarea mai multor cărți foto. După trei ani de activitate în cadrul Centrului de Fotografie Documentară, în 2023, și-a exprimat dorința de a explora noi direcții în afara fotografiei documentare clasice. În 2017, a inițiat proiectul Accept all Happiness From Me, care a început ca o explorare a plantelor rare din flora spontană a României și a evoluat într-un proiect multidisciplinar care include un episod de podcast, eseuri publicate în revista Scena9 și colaborări cu alți artiști. Începând din 2018, este editorul foto al revistei Scena9. În 2019, a expus la festivalul Circulations, câștigând premiul festivalului și o expoziție personală la Fisheye Gallery din Paris în 2021. În 2022, a expus în mai multe țări, inclusiv Franța și Statele Unite, în cadrul expoziției NATURE/FUTURE? cu o serie din proiectul Accept all Happiness From Me. Participă la masterclass-ul de fotografie de artă Reflexions 2.0 între 2021 și 2024, în cadrul căruia dezvoltă proiectul despre plante sub îndrumarea unor artiști și curatorori de renume. În 2023, proiectul Accept all Happiness From Me a fost prezentat în cadrul Bienalei Art Encounters - My Rhino is Not a Myth, în Timișoara, și a fost inclus în forumul Creative Europe din Paris. În 2024, expune la Bienala de Fotografie Breda Photo din Olanda, iar în același an devine curator al expoziției de fotografie de război FRONT, prezentând lucrări ale unor fotografi renumiți. Tot în 2024, co-fondează FOC, un colectiv de artiști concentrat pe proiecte legate de mediu și activism.

Aurora Király este una dintre cele mai cunoscute artiste din generația sa, explorând modul în care mintea înregistrează, re trăiește, își amintește. Artista lucrează cu fotografia și instalația într-o varietate de medii, la intersecția fotografiei cu arta textilă, desenul sau instalațiile. Este interesată în special de explorarea teoriilor feministe în legătură cu crearea identității și statutul femeii în societate. Lucrările ei se referă la conexiunile complexe dintre evenimente, sfera publică și cea privată a experienței. În anii 1990 și 2000, proiectele sale au explorat capacitatea fotografiei de a înregistra cotidianul, combinând fragmente autoreferențiale cu aspecte documentare ale vieții de zi cu zi (de exemplu, *Melancholia*, 1997 - 1999). Imaginile autoreflexive au oferit un punct de plecare interesant pentru instalații ulterioare care au inclus colaje (*Viewfinder* 2014 - 2015 și *Viewfinder Mock-ups*, 2016 - în curs de desfășurare), text (*News Convertor*, 2016 și *News Remix*, 2016 - 2017), textile (*Soft drawings*, 2020) și chiar pictură (*Heroines*, 2013 - 2015). Cele mai recente lucrări ale sale pun în discuție sursele sau inspirația artistică în funcție de context, de istoria recentă, precum și de referințele din istoria artei cu privire la statutul femeilor artiste. În perioada 2001 - 2009, Aurora Király a condus unul dintre cele mai semnificative spații de artă pentru fotografie din România, Galeria Nouă, iar din 2007 predă la catedra de Fotografie și Imagine Dinamică, la Universitatea Națională de Arte din București. Ambele roluri au informat procesul ei artistic axat pe memorie și pe procesul de fotografiere, susținându-și activ colegii și lucrătorii culturali din scena emergentă a artei fotografice din România prin expoziții, publicații și intervenții artistice.

Iosif Király este unul dintre cei mai cunoscuți artiști care lucrează cu fotografia în România. Lucrările sale investighează relația dintre percepție, timp, sincronicitate și memorie prin intermediul fotografiei, instalației, desenului și, mai recent, al video-ului. A inițiat, coordonat și, împreună cu arhitecți, artiști vizuali și antropologi, a participat la proiecte de cercetare legate de schimbările care au avut loc în România post-comunistă: D-Platform, RO-Archive, Triaj, Tinseltown. În anii 1980, Iosif Király a devenit activ în rețeaua mail art, o mișcare underground internațională înființată de Fluxus. După 1989, a expus atât individual, cât și în cadrul grupului subREAL*. Lucrările lui Iosif Király se regăsesc în numeroase colecții private și publice, cum ar fi următoarele: Muzeul Național de Artă Contemporană din București, 2000+ Colecția Arteast, Moderna galerija, Ljubljana*; Stedelijk Museum, Amsterdam; Light Work, Syracuse, NY; Hamburger Bahnhof -Museum für Gegenwart, Berlin; Neue Galerie Graz am Landesmuseum Joanneum; Museum of Contemporary Art, Ars Aevi, Sarajevo*; Q Contemporary, Budapesta*; The Benetton Collection; Emprise Bank, Wichita, KS; Fondazione Cassa di Risparmio di Modena; Banca Centrală Europeană, Frankfurt; Hypo Bank, Frankfurt. Din 1991 predă fotografie contemporană la Universitatea Națională de Arte (UNArte) din București, România. În 1995, s-a numărat printre fondatorii Departamentului de Fotografie și Artă Media de la UNArte, unde este în prezent profesor. Din 2013 predă, de asemenea, în cadrul programului de masterat în studii vizuale de la Școala Națională de Științe Politice și Administrație Publică (SNSPA) din București.

Delia Popa este una din cele mai relevante artiste contemporane din generația sa. Artă ei feministă include pictură, desen și gravură, instalație, video și performance, abordând subiecte importante precum relațiile de gen, relațiile de putere și relația om-animal. Este co-fondatoare și lider al ArtCrowd - Artiști în Educație, o organizație artistică angajată din 2013 să creeze schimbări pozitive în societate prin intermediul artei și al educației. Artista a obținut un Master of Fine Arts în pictură și desen de la School of the Art Institute of Chicago, o diplomă postuniversitară în arte plastice de la Goldsmiths College, University of London, și atât un master în arte vizuale, cât și o licență în pictură de la Universitatea Națională de Arte București. De asemenea, și-a extins cercetările în domeniul managementului artelor și a obținut un doctorat în filozofie în managementul artelor la Universitatea Lucian Blaga din Sibiu, România. Implicarea sa în activismul pentru drepturile animalelor și angajamentul față de justiția socială i-au influențat activitatea de educator de artă, mediator cultural, precum și practica sa de atelier. Mediile în care activează includ pictura, desenul, instalația și performance-ul, ca potențiale instrumente de intervenție socială. Alegerea personajelor alegorice, precum și dorința de a explora metode transdisciplinare și diverse moduri de reprezentare occidentale și orientale, atestă amestecul unic de roluri artistice, sociale și diplomatice pe care POPA și le asumă în activitatea sa. A beneficiat de numeroase rezidențe internaționale, printre care artistă în rezidență la Q21/MuseumsQuartier, Viena, Austria (2018), index Freiraum, Zurich, Elveția (2015), Bains Connective, Bruxelles, Belgia (2012), Institutul Cultural Român din Veneția, Italia (2010) și la Paris, Franța (2009). Lucrările Deliei au fost prezentate în numeroase expoziții de grup, proiecții și performance-uri naționale și internaționale, inclusiv la Muzeul Național de Artă Contemporană/MNAC, București (2023/2020/2015/2013/2005), la Stațiunea de Cercetare a Artei și Vieții/tranzit. ro, Ilfov și la Toplocentrala, Sofia, Bulgaria (2022), la Bienala de la Köln, Germania (2022), la Occupy Art Festival New York City, SUA (2022), la Kunsthalle Bega, Timișoara, România (2021), la WASP Studios, București (2018), la Lateral ArtSpace, Fabrica de Pensule, Cluj, România (2017/2016), la Advanced Performance and Scenography Studies/a. pass, Bruxelles, Belgia (2012), la General Public, Berlin, Germania (2011), la The 5th Video Art Biennial din Tel Aviv, Israel (2010), și la Selby Gallery, Ringling College of Art and Design, Sarasota, Florida, SUA (2008). Printre expozițiile sale personale și în duo se numără "The Girl with Tentacles" la Sandwich Gallery, București (2017), "Chelen Amenca/Dance with Us" (cu Ellen Rothenberg) la Muzeul Național Bruckenthal, Sibiu, România (2012), și "I am Gustav von Aschenbach" la Institutul Cultural Român din Veneția, Italia (2010). Delia a susținut numeroase conferințe pe teme precum colaborarea, medierea culturală, arta în educație, metode de predare a limbii prin artă, istoria artei pentru copii, managementul artei, educația muzeală, arta publică, arta contemporană și practica sa artistică la universități, muzee și instituții culturale din România, precum și în orașe precum Madrid, Veneția, Viena, Sarasota, Oslo și Chicago.

Rețeaua de Rezidențe "Artiști pentru Artiști" își propune să îmbunătățească mobilitatea artiștilor vizuali contemporani și a curatorilor, contribuind la crearea de oportunități sporite pentru femeile din domeniul artelor, în cele patru țări europene partenere - România, Germania, Croația și Austria.

Acest talk este organizat de ARAC și Goethe-Institut în cadrul proiectului AFAR Network.

Proiectul este coordonat de Asociația Română de Artă Contemporană (ARAC) împreună cu cei trei parteneri de consorțiu - Goethe-Institut, Asociația Croată a Artiștilor Plastici și Künstlerhaus Viena. www.afarnetwork.com

Proiectul Rețeaua de Rezidențe "Artiști pentru Artiști" este co-finanțat de Uniunea Europeană: "Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului (autorilor) și nu le reflectă în mod necesar pe cele ale Uniunii Europene". Nici Uniunea Europeană și nici autoritatea finanțatoare nu pot fi considerate responsabile pentru acestea."

Partener: Aqua Carpatica